

بازیگرانی که عادت کرده باشند صفر تا صد کار را براساس ایده‌ها و راهنمایی‌های کارگردان و بازیگردان پیش ببرند، معمولاً مجری‌های خوبی نمی‌شوند. مجری باید نگاه کارگردانی داشته باشد و بازیگردان خودش باشد. این امر برای دیگر مجریان سلبریتی اعم از خواننده و ورزشکار مشکل‌تر است

فایده‌یک

ویژه‌نامه رادیو و تلویزیون روزنامه جام جم
شنبه ۱۵ آبان ۱۴۰۰ • شماره ۷۷۶

۳

راه و رسم انتخاب موفق مجری-بازیگر

۶ عاملی که موفقیت یا شکست سلبریتی‌ها را در امر اجرا رقم می‌زند

ویژه‌نامه روزی شبکه نسیم

بی‌پارتره‌گرز

هنر بازیگری در عین حال که یک هنر فردی است اما در بعضی موارد شکل جمعی می‌یابد. زوج‌های هنری نمود این شکل به شمار می‌روند که در کنار یکدیگر معنا می‌یابند و یکدیگر را تکمیل می‌کنند. شماری از هنرمندان شناخته شده و محبوب این عرصه، طی سال‌های فعالیت، بیش از هر چیز همراه با یک همکار و در قالب یک زوج هنری محبوب شده‌اند و بدون همکار خود گویی لنگ می‌زنند. چنین هنرمندانی، هر قدر توانا، بامزه، خوش‌سروزیان و محبوب هم که باشند در عرصه اجرا نیز زمانی توفیق می‌یابند که در قالب زوج دیده شوند و نه به صورت تنها. با کمی مسامحه می‌توان سام درخشانی بازیگر سینما و تلویزیون را جزو این دسته دانست که طی یک دهه اخیر اغلب همراه با پژمان جمشیدی دیده شده و به محبوبیت رسیده است. شاید بتوان یکی از علل ناموفق بودن او را در امر اجرای فصل نخست مسابقه تلویزیونی «ایران» همین موضوع دانست.

موفق درری‌اکشن

به آنچه درباره وجوه جمعی هنر بازیگری گفته شد از زاویه‌ای دیگر نیز می‌توان نگاه کرد. برخی هنرمندان خصوصاً در عرصه کمدی، اصطلاحاً در ری‌اکشن خیلی بامزه‌اند و مورد استقبال قرار می‌گیرند، در حالی که خود منشأ شوخی نیستند و کمتر جمع را به مطایبه وامی‌دارند. این دسته از هنرمندان در صورتی که جمع ساکت باشد و مهمان‌های برنامه اهل بذله‌گویی نباشند، درخشش قابل توجهی ندارند در عین حال که اگر با شخصی خوش طبع همنشین شوند، به نشاط برنامه کمک زیادی می‌کنند. این گروه بیش از هر زمان وقتی جذابیت می‌یابند که مهمان برنامه باشند، نه مجری آن؛ چراکه مجری باید سرآغاز مطایبه باشد. از این نوع می‌توان به پژمان جمشیدی اشاره کرد که هرگاه مهمان برنامه‌ای بوده، بسیار جذاب عمل کرده اما در مقام مجری برنامه «پیش‌گو» در عین رعایت بسیاری از استانداردها، موفق نبوده است.

توانایی پلاتوگویی

بازیگران تئاتر، سینما و تلویزیون همواره توسط دو عنصر مهم همراهی می‌شوند: فیلمنامه و کارگردانی. به همین علت در زمان نقش‌آفرینی جلوی دوربین یک اثر نمایشی، کمتر بداهه می‌گویند. برخی کارگردان‌ها هم که روی متن حساس‌اند و اجازه بداهه‌گویی به بازیگر نمی‌دهند. حالا بازیگری که قرار است در جایگاه مجری قرار بگیرد، گرچه متن خواهد داشت اما بازیگردانی کار را باید خودش انجام بدهد؛ بنابراین باید تسلط به واژگان، قدرت بداهه‌پردازی و توانایی پلاتوگویی داشته باشد. بازیگرانی که عادت کرده باشند صفر تا صد کار را براساس ایده‌ها و راهنمایی‌های کارگردان و بازیگردان پیش ببرند، معمولاً مجری‌های خوبی نمی‌شوند. مجری باید نگاه کارگردانی داشته باشد و بازیگردان خودش باشد. این امر برای دیگر مجریان سلبریتی اعم از خواننده و ورزشکار مشکل‌تر است.

حضور یک سلبریتی اعم از بازیگر، کمدین، خواننده یا ورزشکار برای اجرای یک برنامه تلویزیونی در حالی که ممکن است سهل به نظر برسد، یک ریسک است، هم برای سلبریتی و هم برای دست‌اندرکاران برنامه؛ چراکه اگر به موفقیت نینجامد، سرمایه مادی تلویزیون را هدر داده و به اعتبار سلبریتی نیز ضربه می‌زند. گاهی اتفاق افتاده که یک بازیگر با استعداد، موفق و دارای سیم‌رغ در اجرا شکست خورده و نتوانسته مجری خوبی باشد. حتی مواردی بوده که یک سلبریتی در اجرای یک برنامه بد بوده ولی در برنامه‌ای دیگر خوب؛ بنابراین تردیدی نیست که باید ملاحظات فراوانی را رعایت کرد تا انتخاب یک سلبریتی برای امر اجرا در نهایت حاصل خوبی داشته باشد. در ادامه شش مورد از مهم‌ترین نکاتی را می‌خوانید که دست‌اندرکاران انتخاب سلبریتی برای جایگاه مجری باید مدنظر داشته باشند.

مصطفی قاسمیان
روزنامه‌نگار

محبوبیت مهم‌تر از شهرت

بی‌تردید نخستین ویژگی یک مجری تلویزیون آن است که برای مخاطبان، چهره‌ای محبوب و دلنشین باشد. اینجا صرف شهرت کافی نیست و محبوبیت لازم است؛ بنابراین هر هنرمند را به صرف آن که برای مخاطبان چهره‌ای آشناست، نمی‌توان به عنوان مجری یک برنامه تلویزیونی انتخاب کرد. این امر نه تنها برای مجری-بازیگرها، بلکه برای تمام مجریان صادق است. برخی چهره‌ها ممکن است در زندگی شخصی یا حرفه‌ای خود با حواشی مواجه بوده باشند که حتی بعد از مدت‌ها دست از سر آنها برنداشته و وجهه‌شان را تخریب کرده باشد. این نوع چهره‌ها شاید بازیگران موفق‌تری باشند اما برای اجرا مناسب نیستند.

همخوانی با مضمون برنامه

اغلب بازیگران سینما و تلویزیون چه در اثر نقش‌هایی که بازی می‌کنند و چه در اثر اخبار و اتفاقاتی که از آنها به گوش مخاطب عام می‌رسد در نظر بینندگان تلویزیون دارای کاراکتر خاصی‌اند؛ کاراکتری که می‌تواند به ظاهر، علایق، سبک زندگی، روحیات فردی و... چهره مورد نظر مربوط باشد. یکی از مهم‌ترین نکاتی که باید در انتخاب مجری از میان هنرمندان شناخته شده در نظر گرفته شود، همین کاراکتری است که از او در ذهن مخاطبان نقش بسته و باید با مضمون و ساختار برنامه همخوانی داشته باشد. این موضوع را می‌توان مهم‌ترین نکته‌ای دانست که باعث می‌شود یک سلبریتی در اجرای

برنامه‌ای خوب باشد و در اجرای برنامه‌ای دیگر بد. فرض کنید مهران مدیری که به عنوان بازیگر و کارگردان سریال‌های طنز شناخته می‌شود، اجرای

برنامه فوتبالی «ستاره‌ساز» را بر عهده می‌گرفت. آیا موفق می‌شد؟ همچنین کامبیز دیرباز که در هدایت «شب‌های مافیا» موفق نبود اما در اجرای

آشنا با تولید

یکی از مواردی که به عنوان یکی از توانایی‌های لازم برای مجری تلویزیونی مطرح می‌شود، آشنایی با مراحل تولید یک برنامه غیرنمایشی است. به عبارت دیگر یک مجری خوب باید به عنوان بخشی از توانایی‌های حضور جلوی دوربین کار پشت دوربین یک محصول رسانه‌ای هم آشنا باشد؛ اتفاقاتی شامل نگارش متن، هماهنگی‌های مختلف و حتی دوربین و صدا. مجریان قدیمی‌تر به درستی معتقدند یکی از عوامل ماندگاری مجری آن است که فرد اصطلاحاً رسانه‌ای باشد، یعنی بتواند یک پست خوب اینستاگرامی بنویسد، تیتیر خوب بزند یا پادکست استاندارد بسازد. چنین کسی بسیار راحت‌تر از دیگر مجریانی که فقط حضور جلوی دوربین را آموخته‌اند، می‌تواند با گروه برنامه‌ساز هماهنگ شود و کیفیت برنامه خروجی را بالا ببرد. در میان بازیگران، آنهایی که زمانی کارگردانی یا تهیه‌کنندگی را تجربه کرده‌اند، احتمالاً برای آشنانشان با مراحل تولید، شانس بیشتری دارند.